

சோ. தர்மனின் பதிமுனாவது மையவாடி புதினம் வெளிப்படுத்தும் தனிமனித அறம்

மு. ஹரிதேவி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி, உடுமலை, திருப்பூர்-642126, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Personal Virtue Revealed in Cho Dharman's Novel 'Thirteenth Mayavadi (13th Mayavadi)

M. Haridevi a, *

^a Department of Tamil, Government Arts College, Udumalpet, Tiruppur-642126, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
haridevi777@gmail.com

Received: 12-09-2022
Revised: 23-10-2022
Accepted: 07-11-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

One's personal morals can be regarded as inner purity, purity of words, purity of deeds, etc. The view that all this is found only in the educated and the dominant castes, and that they are the best in moral aspects, is still common sense. People who have been oppressed by caste oppression and who suffer in poverty on a daily basis and are neglected in terms of economy, occupation, etc., are considered to be deviant from morality. Cho Dharman, who is capable of choosing the taste from the ordinary events of life and making it into stories, breaks this statement with the character "Aryan" in his novel "13th Mayavadi". The underprivileged people, who are uneducated and trapped in the clutches of poverty, have dominated the adherence to moral values. This article explores the individual morality of Cho Dharman's 13th Mayavadi novel through the character "Aryan", one of the lower classes, in this novel, with the idea that even if their profession is degrading, they are afraid of the morals they follow under any circumstances and are compassionate and honest.

Keywords: Cho Dharman, Mayavadi, Virtue, Lower Class, Profession

முன்னுரை

ஒருவருக்கான தனிமனித ஒழுக்கங்களாக அகத்தாய்மை, சொல்தாய்மை, செயல்தாய்மை போன்றவற்றைக் கொள்ளலாம். இவையாவும் படித்தவர்களிடம் மேலாதிக்கச் சாதியினரிடமும் மட்டுமே காணப்படுவதாகவும், அவர்களே ஒழுக்கக் கூறுகளில் சிறந்தவர்கள் என்னும் கண்ணோட்டம் இன்றுவரை பொதுப்புத்தியில் இருந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. சாதிய ஒடுக்குமுறைகளால் ஒடுக்கப்பட்டு, நாள்தோறும் வறுமையில் பல துன்பங்களை அனுபவிக்கின்ற பொருளாதாரம், தொழில் முதலியவற்றில் புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்கள் ஒழுக்கப்பண்பிலிருந்து வழுவியவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

வாழ்வில் சாதாரணமாக நிகழும் சம்பவங்களின்றும் சுவையை தேர்ந்தெடுத்து கதைகளாக்கும் வல்லமை பெற்ற சோ. தர்மன் மேற்கண்ட கூற்றினை தம் "பதிமுனாவது மையவாடி" என்ற புதினத்தில் இடம்பெறும் "அரியன்" என்னும் கதாபாத்திரத்தின் மூலம் உடைத்தெறிகிறார்.

கல்வியறிவில்லாமல் வறுமையின் வஞ்சப்பிடியினில் சிக்கித்தவிக்கின்ற அடித்தட்டு மக்கள் ஒழுக்கக் கூறுகளைக் கடைப்பிடிப்பதில் மேலோங்கியுள்ளனர். தாம் செய்கின்ற தொழில் இழிவானதாக இருந்தாலும், எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் தாம் கடைபிடிக்கும் ஒழுக்கநெறிகளிலிருந்து தவறி

அஞ்சுபவர்களாகவும், இரக்ககுணம் கொண்ட நேர்மையானவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர் என்னும் கருத்தினை முன்வைத்து சே. தர்மனின் பதிமூன்றாவது மையவாடி புதினத்தில் இடம்பெறும் தனிமனித அறத்தை அடித்தட்டு மக்களில் ஒருவனான “அரியன்” என்னும் கதாப்பாத்திரம் வழி தனிமனித அறத்தை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அரியனது தொழில்

அரியன் என்பவன் பரம்பரை பரம்பரையாக வெட்டியான் தொழிலைச் செய்து வருகின்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். தான் செய்யும் தொழிலைக் காண்போர் இழிவானதாக கருதினாலும் “செய்யும் தொழிலே” தெய்வம் என்னும் உயர்ந்த கொள்கை கொண்டவனாக இருக்கிறான். தான் செய்யும் தொழிலுக்கும் தன்னுடைய பெயருக்கும் எந்த இழுக்கும் ஏற்படாத வண்ணம் நடந்து கொள்கிறான்.

அவன் தவறு செய்வதற்கான தூழலும் வாய்ப்பும் இருந்தும் தான் செய்கின்ற குற்றங்களை யாரும் கண்டுபிடிக்கவியலாது என்ற நிலைப்பாடிருந்தும் அரியன் எந்த தூழ்நிலையிலும் தன்னுடைய சுயஒழுக்கத்திலிருந்து வழுவாதவனாகவே விளங்குகிறான்.

தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட வேலையில் கடமை, கண்ணியம் தவறாமை, தன் கண்முன் நடக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு பொதுவான முடிவினை எடுத்தல், பிற உயிர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துதல், பெண்களின் மானத்திற்குப் பாதுகாவலனாக விளங்குதல் போன்ற உயர்ந்த பண்புகளை வெட்டியானாகிய அரியன் கதாபாத்திரத்தின் மூலம் படைப்பாசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார்.

தொழில் நேர்மை

மனிதனின் விலைமதிக்க முடியாத சொத்துகள் இரண்டு, ஒன்று ஒழுக்கம் மற்றொன்று உயிர். இதில் எந்த ஒன்றை இழந்தாலும் மீண்டும் பெற முடியாது. வள்ளுவர் இரண்டையும் ஒப்பிட்டு ஒழுக்கம் உயிரைவிட உயர்ந்தது என்பதை,

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஓம்பப் படும்”

எனும் குறள் வழி வெளிப்படுத்துகிறார் (Gowmareeshwari, 2014). இக்கருத்தினை ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தம் வாழ்நாளில் பின்பற்றுவது அவசியமாகிறது.

“வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே வாணுதல்”

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் ஆடவர்க்குத் தொழிலே உயிர் என்று உரைக்கிறது பதிமூனாவது மையவாடி புதினத்தில் சோ. தர்மன் சித்தரிக்கும் அரியன் ஒழுக்கத்தினையும் தான் மேற்கொண்ட தொழிலையும் உயிரினும் மேலானதாகக் கருதுகின்றான் (Swaminatha Iyyar, 2009). இக்கருத்தினை நாவலில் இடம்பெறும் பின்வரும் நிகழ்வுகளின் மூலம் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

பேராசை, காமவெறி, திருட்டு போன்ற இழிகுணம் கொண்ட மானிடர் சிலர் சுடுகாட்டினையும் விட்டுவைக்கவில்லை. அங்கும் சில கொடுஞ்செயல்கள் புரிகின்றனர். இக்கொடுஞ்செயல்களை தடுத்து நிறுத்தும் காவலனாக அரியன் விளங்குகின்றான்.

செய்வினை செய்பவர்கள், மந்திரவாதிகள் தலைப்பிள்ளையின் மண்டையோடுகளை திருடுவதற்காக சுடுகாட்டிற்கு வருவர். அவர்கள் அவ்வாறு மண்டையோடுகளை திருடவிடாமல் தடுப்பதற்காக இரவு முழுவதும் தூங்காமல் விழித்திருந்து பாதுகாக்கிறான் அரியன். சவுரிமுடி விற்பனை செய்கின்றவன் அரியனிடம் சுடுகாட்டிற்கு வரும் பெண் பிணங்களில் தலைமுடியை எடுத்துக்கொண்டு பணம் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறான். இதற்கு சம்மதிக்காத அரியன்,

“இங்க கேட்டுக்கோடா இந்துமத தர்மப்படி எறந்தபெறகு, அந்தப் பொணத்த எரிக்கும் போது முழுமையா எரிக்கணும் எந்த உறுப்புமே கோரப்படக்கூடாது அப்படி அடங்காது போயிரும் அடுத்து நம்மள நம்பித்தான அவங்க எங்கிட்ட பிணத்த ஒப்படைக்காங்க நல்ல முறையில் பஷ்பமாக்கி சாம்பலாக்குறதக்குப் பணமும் கொடுக்காங்க. நாங்க நம்பிக்கை துரோகம் பண்ணலாமாடா” (Dharman, 2020) என்று கூறி அவர்களுக்கு நம்பிக்கை துரோகம் செய்திட மறுக்கிறான் இங்கு படைப்பாளி,

“தனம்தேடி உண்ணாமல் புதைக்க வேண்டா

தருமத்தை ஒருநாளும் மறக்கவேண்டா”

என்னும் ஒளவை மொழியை அரியன் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (Rasagopalan, 1998).

அரியன் நேர்மை தவறாத பதிலைக் கேட்ட சவுரிமுடி விற்பவன் அப்படியானால் சில மாந்திரீகர்கள் மண்டையோடுகளை வைத்தெல்லாம் தாயத்து விற்பனை செய்கின்றார்களே அது எப்படி என வினவுகிறான்.

“டேய், அது எங்களுக்குத் தெரியாம களவாண்டுப் போறதுடா நாங்க விக்கிறது கெடையாதுடா டேய், நாங்க பாக்கிற தொழிலு வேணா இழிவா தெரியலாம் இது எங்க தெய்வம் அரிச்சந்திரன் பார்த்த தொழிலடா. போ போயி வேளவெட்டி செஞ்சு பிழைக்கிற வழியப்பாரு” என்று கூறி இறந்த பிணங்களிடம்கூட தன்னுடைய தொழில் தர்மத்திலிருந்து மாறுபட்டு நடந்திடமாட்டேன் என்பதனை உணர்த்துகிறான் (Dharman, 2020).

அரியன் மற்றும் சவுரிமுடி விக்கின்றவனின் உரையாடல் மூலம் சவுரிமுடி தொழில் செய்பவர்கள் வறுமையின் காரணமாக பிணத்தின் முடியினைக்கூட எடுத்து விற்பனை பிழைப்பு நடத்தும் அவலநிலையையும் உட்பட்டதையும் அதே வறுமையான சூழ்நிலையிலும் தான் செய்யும் தொழிலிருந்து நேர்மைவழுவாத அரியனின் ஒழுக்கத்தினையும் படைப்பாளர் வாசகர்களுக்கு உணர்த்துகின்றார்.

கல்லறையில் திருட்டு

ஒருநாள் எட்டாம் நம்பர் கல்லறைக்கு பெரிய கோடிஸ்வரரின் பிணம் வந்தது. அந்த கோடிஸ்வரருக்கு இரண்டு தங்கப்பற்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் அவர் அணிந்திருந்த மோதிரம், சங்கிலி போன்றவற்றை கழட்டாமல் அப்படியே சவப்பெட்டியில் வைத்து புதைத்துவிட்டனர்.

இதனை எப்படியோ அறிந்து கொண்ட திருடர்கள் கல்லறைக்கு ஆயுதங்களுடன் வந்து புதைத்த இடத்தை தோண்டிக் கொண்டிருந்தனர். அத்திருடர்களை தன் நண்பர்களின் உதவியுடன் தடுத்து நிறுத்தி காவல்நிலையத்தில் ஒப்படைக்கின்றான் அரியன்.

அரியன் வறுமையான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்தாலும் தன் தொழில் நேர்மையிலிருந்து சிறிதும் மாறாமல் பக்கத்துக் கல்லறையில் கூட திருட்டு நடைபெற அனுமதிக்காமல் இறந்த பிணத்தின் உடமைகளுக்கு கூட பாதுகாவலனாக நடந்து கொள்கிறான். அப்பொருட்களை தானே அபகரித்துக் கொள்ளும் சூழல் இருந்தும் அச்செயலில் ஈடுபட மறுக்கும் அரியனின் உயர்வான ஒழுக்கத்தினை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

பெண்களின் மானம் காத்த காவலன்

ஒருநாள் எட்டாம் நம்பர் கல்லறையில் ஒரு பெண் அலறும் சத்தம் கேட்டு அங்கு அரியன் சென்று பார்க்கிறான். அங்கு இசக்கியம்மன் கோவில் அருகே பைத்தியமாகச் சுற்றித்திரியும் பழனியிடம் சிலர் தவறாக நடந்து கொள்ள முயற்சி செய்கின்றனர். அவர்களை அடித்து விரட்டி அப்பெண்ணின் மானத்தைக் காக்கிறான் அரியன்.

பழனியை பத்திரமாக அன்றிரவு தனது கொட்டகையிலே தூங்கவைத்து மறுநாள் காலையில் தனக்கு கூலியாகக் கிடைத்த பணத்தில் பாதியை கொடுத்து சாப்பிடு என்று அனுப்பிவைக்கிறான். “பாவம் ஆரு பெத்த புள்ளையோ கண்காணாத எடுத்துல வந்து சீரழியுது” என்று அவளது அவலநிலையினை கண்டு மனம் வருந்துகிறான் அரியன் (Dharman, 2020).

மஞ்சணக்குருவி என்னும் விலை மாது பழனியைப் பற்றி அரியனிடம் தவறாக கூறிய போது அரியன் கோபத்துடன் “இங்க கேளு குருவி நீ நெனைக்கிற மாதிரி அரியன் ஒன்னும் மிருகமில்ல, சுடுகாட்ல நான் பொணத்துக்கு மட்டும் காவல் இல்ல, கோட்டிக்கார பழனிக்கும் நான்தான் காவல். நான் இல்லனா இன்னேரம் அந்தப்புள்ளய கந்தல் கோளமாக்கியிருப்பாங்க, இருக்கிற நானே அந்தப்புள்ளய களவு செய்யலாமா” என்று கூறுவதன் மூலம் சுயநினைவற்ற ஆதரவில்லாத பெண்ணையும் தன் சகோதரியாக எண்ணி அவளுடைய தன்மானத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் காவலனாக விளக்கும் அரியனின் பெண்மையை போற்றுகின்ற உயர்ந்த குணத்தினை வாசகர் மனதில் பதிவு செய்கிறார் படைப்பாளி. கல்வியறிவற்ற அடித்தட்டு மக்களே சுயகட்டுப்பாடற்ற ஒழுக்கின நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர் என்ற எண்ணத்தை இந்நிகழ்வு உடைத்தெறிகின்றது (Dharman, 2020).

கருணை

இளைஞன் ஒருவன் புஷ்பம் என்னும் பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறி தனிமையில் கிறிஸ்தவச் சுடுகாட்டிற்கு கூட்டி வந்து, போதையில் இருந்த தன் நண்பர்களுடன் பாலியல் உறவு கொள்ளுமாறு கட்டாயப்படுத்துகிறான். அவர்களிடமிருந்து தப்பிச் செல்ல போராடிக் கொண்டிருந்தாள் புஷ்பம்.

அவ்வழியே சென்று கொண்டிருந்த அரியன் இதனைக் கண்டான். தனக்குள் தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, தனியாளாக நின்று அம்மூவரையும் பலமாகத் தாக்கி நிலை குலையச் செய்தான். இரத்தம் சொட்ட அவர்கள் அரியன் காலில் விழுந்து தங்களை விட்டுவிடும்படி கதறினார்கள்.

பாதிக்கப்பட்ட அப்பெண் தன் காதலனை நம்பி இங்கு வந்தமையும் அதன்பின் நடந்த விபரீதங்களையும் அழுதுகொண்டே கூறினாள்.

“இங்க கேளு புள்ள, கல்யாணம் ஆகும் முன்னயே கண்டபயக கூடபடுன்னு கூட்டி விடுறானே இந்தபயல நம்பலாமா சொல்லு என்ன பேசாமநிக்க”, என்று அரியன் அப்பெண்ணின் தவறினைச் சுட்டிக்காட்டி அறிவுரை கூறியும் அந்த காதலனை இப்பெண்ணைவிட்டு வேறு பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது (Dharman, 2020). என்று அதட்டியும் இருவரையும் வழி அனுப்பி வைத்தான்.

மேலும் அரியன் அடித்து கால் உடைந்து தரையில் விழுந்து கிடந்த அவன் நண்பனிடம் “ஒழுங்கா பொண்டாட்டி புள்ளய வச்சு காப்பாத்தப்பாரு வம்பா சீரழியாத” (Dharman, 2020) என்று எச்சரிக்கை செய்து அனுப்பினான். இங்கு படைப்பாளி,

“தன் மனையாளைத் தனிமனை இருத்திப்

பிறன்மனைக்கு ஏகும் பேதையும் பதரே”

என்னும் உயர்ந்த நெறியை அரியன் கதாபாத்திரத்தின் மூலம் வாசகர் மனதில் பதிவு செய்கிறார் (Rasagopalan, 1998). பிறன்மனை நோக்காமை பேராண்மை எனும் கருத்தும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. மேலும் காதலனை கண்மூடித்தனமாக நம்பிவரும் அப்பாவிப் பெண்களுக்கு ஏற்படும் விபரீதங்களையும் இந்நிகழ்வின் வழி கூறி பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகிறார் சோ. தர்மன்.

அன்புநெறி

அரியன் கதாபாத்திரம் நாவலின் இறுதிவரை பயணம் செய்வதால் அமைந்துள்ளது. இக்கதாபாத்திரம் தோன்றுமிடங்களில் எல்லாம் வாசகருக்கு ஏதேனும் ஒரு நற்பண்புகளை ஒழுக்கநெறிகளை எடுத்துரைக்கும் நோக்கிலேயே படைக்கப்பட்டுள்ளது.

“காக்கை குருவி எங்கள் சாதி - நீள்

கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்”

என்ற பாரதியின் வரிகளுக்கிணங்க சுடுகாட்டில் அதிகமாக வாசம் செய்யும் காக்கை கூட்டத்தின் மீது அன்பு செலுத்துகிறவனாக அரியன் விளங்குகிறான் (Meiyappan, 2008). தன்னுடைய சோகங்களையும் துக்கங்களையும் அவற்றுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறான். அவைகளும் சுடுகாட்டில் பகல்பொழுதில் நடைபெறும் குற்றங்களை அரியனுக்கு சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

முடிவுரை

அரியன் தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்திருந்தாலும் பிறர் அருவருக்கத்தக்க வெட்டியான் தொழிலைச் செய்பவனாக இருந்தாலும் தனக்கென அவன் வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்கநெறிகளிலிருந்து எந்த துழ்நிலையிலும் மாறவேயில்லை. ஆபத்து காலங்களில் தன் உயிரினையும் பொருட்படுத்தாமல் துன்பப்படுபவர்களுக்கு உதவும் உயர்ந்த குணம் கொண்டவனாக உள்ளான். பெண்களின் மானம் காக்கும் பாதுகாவலனாகவும் குற்றங்களைத் தடுக்கும் காவலாளியாகவும் தன் தொழிலை திறம்பட நேர்மையுடன் செய்து வருகிறான். மக்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அறத்தைப் பேணினாலும் சமூகம் என்று வரும்போது அறத்தைப் புறந்தள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அரியன் வறுமையான துழ்நிலையில் வாழ்ந்து வந்தாலும் பணத்தைக் காட்டிலும் தான் மேற்கொண்ட செயலில் அறநெறிகளைப் பேணுவதே சிறந்தது என வாழ்கிறான். பிறருக்கு எந்த வகையிலும் தீங்கு செய்திடாத ஒழுக்கத்தினைப் பின்பற்றுபவனாக புதினம் முழுவதும் பயணிக்கிறது அரியன் என்னும் கதாபாத்திரம்.

References

- Dharman, Cho. (2020) Pathimoonavathu Maiyavadi, (First Eadition), Adaiyalam Publication, Chennai, India
- Gowmareeshwari. S. (2014) Thirukkural Parimelalagar Urai, (Seventeenth Eadition), Saradha Pathipakam, Chennai, India
- Meiyappan, S. (2008) Bharathiar Kavithaikal, (Ninth Eadition), Thenral Nilaiyam, Chithambaram, Chennai, India.
- Rasagopalan. T. (1998) Neethi Noolmaalai, Ainthinai Pathippakam, Chennai, India
- Swaminatha Iyyar, U.V. (2009) Kurunthokai Urai, U.V. Swaminatha Iyyar Nool Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License